

ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΣΤΟΝ ΠΥΡΓΟ ΤΗΣ ΠΙΖΑΣ

Τζάνι Ροντάρι

Εκείνο το πρωί, ο κύριος Καρλέτο Παλαντίνο είναι, όπως πάντα, στα ριζά του πύργου της Πίζας και πουλάει αναμνηστικά στους τουρίστες, όταν ένα μεγάλο διαστημόπλοιο από χρυσάφι και ασήμι στέκεται στον ουρανό κι από την κοιλιά του βγαίνει ένα πράμα, ελικόπτερο ίσως, που κατεβαίνει στον αγρό, τον επονομαζόμενο «των θαυμάτων».

«Κοιτάξτε!» αναφωνεί ο κύριος Καρλέτο. «Οι εισβολείς του διαστήματος!»

«Σκάσε και τρέχα» τσιρίζει ο κόσμος, σε όλες τις γλώσσες. (...)

«Ησυχά, Πιζάνε» λέει μια διαστημική φωνή. «Να συστηθούμε πρώτα».

«Καρλέτο Παλατίνο, χαίρω πολύ».

«Κυρίες και κύριοι» συνεχίζει η φωνή με άπταιστη ιταλική προφορά «ζητούμε συγγνώμη για την ενόχληση. Ερχόμαστε από τον πλανήτη Κάρπα, που απέχει από το δικό σας τριάντα εφτά έτη φωτός και είκοσι εφτά εκατοστά. Λογαριάζουμε να μείνουμε για λίγα λεπτά. Δεν πρέπει να μας φοβάστε, γιατί βρισκόμαστε εδώ για μια αποστολή εμπορικής φύσεως».(...)

Ο δήμαρχος τους πλησιάζει με πρεμούρα:

«Δεν επιθυμείτε να έρθετε σε επαφή με την κυβέρνησή μας, με τους επιστήμονές μας, με τους δημοσιογράφους;»

«Γιατί;» του αντιγυρίζει ο αρχηγός των διαστημανθρώπων. «Δε θέλουμε να ενοχλήσουμε πρόσωπα τόσο σημαντικά. Εμείς θα πάρουμε μοναχά τον πύργο και θα φύγουμε...»

«Θα πάρετε... τι πράγμα;»

«Τον πύργο».

«Συγγνώμη, κύριε Καρπιανέ, ίσως δεν κατάλαβα καλά. Εννοείτε, βέβαια, ότι σας ενδιαφέρει ο πύργος, ότι θέλετε ενδεχομένως μαζί με τους συντρόφους σας ν' ανεβείτε στην κορφή του για ν' απολαύσετε τη θέα και στο μεταξύ, για να μη χάνετε χρόνο, να κάνετε και κάποιο πείραμα πάνω στη βαρύτητα και την πτώση των σωμάτων;»

«Όχι» απαντά υπομονετικά ο Καρπιανός. «Βρισκόμαστε εδώ για να πάρουμε τον πύργο. Πρέπει να τον μεταφέρουμε στον πλανήτη μας. Βλέπετε εκείνη εκεί την κυρία;» Ο αρχηγός των διαστημανθρώπων δείχνει ένα από τα άλλα δύο σκάφανδρα. «Είναι η κυρία Μπολ Μπολ, που κατοικεί στην πόλη Σουπ, λίγα χιλιόμετρα από την καρπιανή πρωτεύουσα του Βορρά».

Η διαστημική κυρία, ακούγοντας το όνομά της, στρέφεται ζωηρά και παίρνει πόζα, ελπίζοντας να τη φωτογραφίσουν. Ο δήμαρχος ζητάει συγγνώμη γιατί δεν ξέρει να βγάζει φωτογραφίες και εξακολουθεί το τροπάριό του:

«Τι δουλειά έχει η κυρία Μπολ Μπολ; Εδώ το ζήτημα είναι ότι εσείς, χωρίς την άδεια του αρχιεπισκόπου και του αρμόδιου υπουργού Πολιτισμού, τον πύργο δεν μπορείτε ούτε να τον αγγίξετε, πόσο μάλλον να τον πάρετε από δώ!»

«Η κυρία Μπολ Μπολ κέρδισε τον πύργο της Πίζας στο μεγάλο διαγωνισμό Μπρικ του πλανήτη μας. Αγοράζοντας τακτικά τους περίφημους κύβους ζωμού Μπρικ, συγκέντρωσε ένα εκατομμύριο πόντους και δικαιούται το δεύτερο βραβείο, που, κατά σύμπτωση, δεν είναι άλλο από τον κεκλιμένο πύργο».(...)

«Πολύ πετυχημένο. Και το πρώτο βραβείο σε τι συνίσταται;»

«Το πρώτο βραβείο είναι ένα νησί στις Νότιες Θάλασσες».

«Όχι κι άσχημα! Φαίνεται πως έχετε μεγάλη αδυναμία στη Γη».

«Α, ναι, ο πλανήτης σας είναι πολύ δημοφιλής στα μέρη μας. Οι ιπτάμενοι δίσκοι μας τον έχουν φωτογραφίσει κατά μήκος και κατά πλάτος και πολλές εταιρείες που παράγουν κύβους για σούπερ έχουν εμφανιστεί για να εξασφαλίσουν τη δυνατότητα να διανέμουν γήινα προϊόντα στους διαγωνισμούς τους, αλλά η φίρμα Μπρικ πέτυχε από την κυβέρνηση την αποκλειστική διάθεση».

«Τώρα κατάλαβα καλά» ξεσπάει ο δήμαρχος. «Κατάλαβα πως για σας ο Πύργος της Πίζας δεν είναι κανενός! Οπότε, όποιος τον πάρει πρώτος...!»